

“VOLEM VIURE I TRANSMETRE JOIA”

Vetlla de Pregària d'Advent Parròquies de Torelló

«La vostra alegria, ningú no us la prendrà»

➤ Cant d'Entrada

1. Veniu, veniu oh Emmanuel,
sou l'esperança d'Israel,
que en trist exili ací tot hora,
redempció de Vós implora.
Exulta! Exulta! Israel
a tu vindrà l'Emmanuel.

7. Veniu, oh Rei Omnipotent,
d'antics oracles compliment.
Veniu, refeu nostra flaqueza,
Déu eternal, font de bonesa.
Exulta! Exulta!...
Amén.

➤ Introducció

Aquest any Nadal cau en diumenge! L'Advent ha estat ben ple: quatre diumenge amb quatre setmanes senceres. Potser això ens pot ajudar a entendre una mica millor i a viure-ho més plenament, allò tan repetit –que sabem tan bé– que per Nadal celebrem el naixement d'Aquell que va ressuscitar! Celebrar el Nadal en diumenge ens ajuda a unir l'Encarnació i la Redempció, a veure-les i viure-les com a cares d'un mateix misteri, el misteri de l'amor de Déu. Aquesta és la font de la joia que volem viure i que volem transmetre, tal com ens hem proposat accentuar aquest any en les nostres parròquies: és la joia de la trobada amb el Déu que ve a nosaltres per donar-nos la vida nova de ressuscitats!

En la pregària d'avui, tot està pensat per ajudar-nos a viure millor aquesta joia: primer amb un text de reflexió sobre la joia del diumenge cristià que ho emmarqui tot. Després amb textos bíblics trets de la joia de la resurrecció del Senyor Jesús. Tot envoltat de salms que accentuen aquesta joia-alegria de l'espera. Que tot ens ajudi a preparar-nos per a celebrar el Nadal ben pasqual, plens de la joia que ens ve del Ressuscitat que ha nascut.

➤ Oració

Preguem.

Mireu, oh Déu, el vostre poble que espera, ple de fe, la festa del naixement del vostre Fill;
concediu-li d'arribar amb alegria a les festes de Nadal i de celebrar-les solemnement amb el goig de l'Esperit.
Per nostre Senyor Jesucrist...

➤ Text de reflexió

Del capítol IV de la Carta apostòlica Dies Domini, El dia del Senyor, de Joan Pau II (55-58).

El diumenge, dia de joia. La «joia plena» de Crist

«Sigui beneït aquell que ha elevat el gran dia del diumenge sobre tots els dies. El cel i la terra, els àngels i els homes s'abandonen a la joia». Aquests accents de la litúrgia maronita representen bé les intenses aclamacions de goig que de sempre han caracteritzat el diumenge. D'altra banda, històricament, abans encara que com a dia de repòs –llavors gens previst pel calendari civil– els cristians visqueren el dia setmanal del Senyor ressuscitat sobretot com a dia de joia. «El primer dia de la setmana estigueu tots contents» es llegeix a la *Didascàlia dels Apòstols*. I això era ben subratllat també en la praxi litúrgica, a través de l'elecció de gestos apropiats. Sant Agustí, fent-se intèrpret de la difosa consciència eclesial, posa precisament en evidència aquest caràcter de la Pasqua setmanal: «S'ometen els dejunis, es prega dempeus com a signe de la resurrecció; per això, a més, tots els diumenges es canta l'al·leluia».

Més enllà de les concretes expressions rituals, que poden variar en el temps segons la disciplina eclesial, roman el fet que el diumenge, ressò setmanal de la primera experiència del Ressuscitat, no pot deixar de portar el signe de la joia amb què els deixebles acolliren el Mestre: «Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor» (Jn 20,20). Es realitzava per a ells, com després s'acomplirà per a totes les generacions cristianes, la paraula dita per Jesús abans de la passió: «Us doldreu, però la vostra tristesa es convertirà en alegria» (Jn 16,20). ¿No havia potser pregat ell mateix perquè els deixebles tinguessin la plenitud de la seva joia» (Jn 17,13)? El caràcter festiu de l'Eucaristia dominical expressa la joia que Crist transmet a la seva Església a través del do de l'Esperit. La joia és justament un dels fruits de l'Esperit Sant (cf. Rm 14,17; Ga 5,22).

Per copsar, doncs, en plenitud el sentit del diumenge, convé redescobrir aquesta dimensió de l'existència creient. Certament ha de caracteritzar tota la vida, i no sols un dia a la setmana. Però el diumenge, en virtut del seu significat de *dia del Senyor ressuscitat*, en el qual se celebra l'obra divina de la creació i de la «nova creació», és el dia de joia a títol especial, o millor dia propici per a educar-se per a la joia, tot redescobrint-ne els trets autèntics i les arrels profundes. En efecte, no ha de ser confosa amb buits sentiments de satisfacció i de plaer que embriaguen la sensibilitat i l'afectivitat per un moment, però deixen després el cor en la insatisfacció i a fi de comptes en l'amargor. Cristianament entesa, és quelcom molt més durador i consolador, sap resistir fins i tot, com testimonien els sants, la nit obscura del dolor, i, en un cert sentit, és una «virtut» a cultivar.

No hi ha tanmateix cap oposició entre la joia cristiana i les veritables joies humanes. Més aviat aquestes són exalçades i troben llur fonament últim propi en la joia del Crist glorificat (cf. Ac 2,24-31) imatge perfecta i revelació de l'home segons el disseny de Déu. Com va escriure en l'Exhortació sobre la joia cristiana el meu venerat predecessor Pau VI, «la joia cristiana és essencialment una participació espiritual del goig inescrutable, diví alhora i humà, del cor de Jesucrist glorificat». I el mateix Pontífex acabava la seva Exhortació demanant que, el dia del Senyor, l'església testimoniés fortament la joia sentida pels Apòstols en veure el Senyor el vespre de Pasqua. Invitava, doncs, els pastors a insistir «sobre la fidelitat dels batejats a la celebració festiva i joiosa de l'Eucaristia dominical. ¿Com podrien negligir aquest trobament, aquest convit que el Crist ens prepara amb el seu amor? Que aquesta participació en l'Eucaristia sigui alhora molt digna i festiva! És el Crist crucificat i glorificat que passa enmig dels seus deixebles per endur-se'ls junts cap a la renovació de la seva resurrecció. És el punt culminant, aquí baix, de l'aliança d'amor entre Déu i el seu poble: signe i font d'alegria cristiana, preparació per a la festa eterna». En aquesta perspectiva de fe, el diumenge cristià és un autèntic «fer festa», un dia donat per Déu a l'home per al seu ple creixement humà i espiritual.

➤ Silenci

➤ Salm 121

Quina alegria quan em van dir:
«Anem a la casa del Senyor!»
Ja han arribat els nostres peus
al teu llinar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós!
És allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor,

a complir l'aliança d'Israel,
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem:
«Que visquin segurs els qui t'estimen!
Que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets!»

Per amor dels meus germans i els meus amics,
deixeu-me dir: «Que hi hagi pau dintre teu!»
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo el benestar.

Glòria al Pare...

➤ Cant

**Esperem vostra vinguda:
No tardeu, Senyor Jesús.
Veni a alliberar-nos:
No tardeu, Senyor Jesús.**

4. Déu és prop, truca a la porta.
Ve a escalfar-se a nostra llar.
Vol tastar nostra pobresa
i plantar-hi eternitat. (2)

5. Pregonem amb alegria
les grandeses del Senyor,
i amb la torxa sempre encesa
esperem el seu retorn. (2)

➤ De l'evangelí segons sant Joan

(Jn 16,16-24)

En aquell temps Jesús digué:

«D'aquí a poc temps ja no em veureu, però poc després em tornareu a veure.

Llavors alguns dels seus deixebles es digueren entre ells:

–Què significa això que ens diu: “D'aquí a poc temps no em veureu, però poc després em tornareu a veure”? I què vol dir: “Me'n vaig al Pare”?

I anaven preguntant-se:

–Què vol dir: “D'aquí a poc temps”? No sabem pas de què parla.

Jesús sabia que volien interrogar-lo, i els digué:

–Vosaltres us pregunteu sobre allò que us he dit: “D'aquí a poc temps no em veureu, però poc després em tornareu a veure.” Doncs us ben asseguro que plorareu i us doldreu, mentre que el món s'alegrarà. Vosaltres estareu tristos, però la vostra tristesa es convertirà en alegria. La dona, quan ha d'infantar, està afligida, perquè ha arribat la seva hora; però així que la criatura ha nascut, ja no es recorda més del sofriment, joiosa com està perquè en el món ha nascut un nou ésser. També ara vosaltres esteu tristos, però el vostre cor s'alegrarà quan us tornaré a veure. I la vostra alegria, ningú no us la prendrà. Aquell dia no em fareu cap més pregunta.

»Us ho ben asseguro: tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà. Fins ara no heu demanat res en nom meu; demaneu i rebreu, i la vostra joia serà completa.

➤ Silenci

➤ Salm 84

Heu afavorit, Senyor, el vostre país,
i renovat el vostre poble;
heu perdonat als de Jacob totes les culpes,
heu estès un vel sobre els seus pecats,
el vostre enuig s'ha apaivagat,
us heu desdit del vostre rigor.

Déu salvador nostre, renoveu-nos;
assereneu-vos i no us enutgeu.
¿Sereu sempre tan sever amb nosaltres,
i a cada generació mantindreu el rigor?

¿És que no ens retornareu la vida
perquè el nostre poble trobi en vós l'alegria?
Senyor, feu-nos veure el vostre amor,
i doneu-nos la vostra salvació.

Jo escolto què diu el Senyor:
Déu anuncia la pau al seu poble
i als qui l'estimen:
“Que no tornin a ser tan insensats”.

El Senyor és a prop per salvar els seus fidels,
i la seva glòria habitarà al nostre país.
La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la bondat i la pau;

La fidelitat germinarà de la terra,
i la bondat mirarà des del cel.
El Senyor donarà la pluja,
i la nostra terra donarà el seu fruit.

La bondat anirà al seu davant,
i la pau li seguirà les petjades.

Glòria al Pare...

➤ Salm 15

Guarda'm, Déu meu,
en tu trobo refugi.
Jo dic al Senyor: «Ets el meu sobirà,
ningú com tu no em fa feliç.»

Ells adoren els déus d'aquesta terra,
divinitats que jo també estimava;

multipliquen els seus ídols,
van darrere els falsos déus.

Però jo no els oferiré més sacrificis,
els meus llavis no pronunciaran els seus
noms.

Senyor, heretat meua i calze meu,
tu m'has triat la possessió;
la part que m'ha tocat és deliciosa,
m'encisa la meua heretat.

Beneït sigui el Senyor, que em dona seny.
Fins a les nits instrueix el meu cor.
Sempre tinc present el Senyor;
amb ell a la dreta, mai no cauré.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo,
fins el meu cos reposa confiat:
no abandonaràs la meua vida enmig dels morts
ni deixaràs caure a la fossa el qui t'estima.

M'ensenyaràs el camí que duu a la vida:
joia i festa a desdir al teu davant;
al teu costat, delícies per sempre.

Glòria al Pare...

➤ Cant

*Per Jesús ens ve la Vida:
exultem, germans.*

1. Exultem, germans!, perquè el Senyor s'acosta;
Exultem, germans!, ja està venint al món.

2. Exultem, germans!, amb alegria santa;
Exultem, germans!, per rebre el Fill de Déu.

5. Exultem, germans!, perquè el Senyor ens porta;
Exultem, germans!, la Llum, la Pau, l'Amor.

6. Exultem, germans!, donem glòria a Déu Pare;
Exultem, germans!, i glòria al Déu d'Amor.

➤ De l'evangelí segons sant Joan

(Jn 17,1.6-14.24-26)

Després d'haver dit tot això, Jesús va alçar els ulls al cel i digué:

–Pare, he fet conèixer el teu nom als qui tu has pres del món i m'has donat; eren teus i tu me'ls has donat, i ells han guardat la teua paraula. Ara saben que tot el que m'has donat ho he rebut de tu, perquè jo els he confiat les paraules que tu m'has confiat. Ells les han acollides i han reconegut realment que jo he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.

»Jo prego per ells; no prego pel món, sinó pels qui tu m'has donat, perquè són teus. Tot allò que és meu és teu, i allò que és teu és meu. En ells s'ha manifestat la meua glòria. Jo no em quedo més al món. Però ells s'hi queden, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres. Mentre era amb ells, jo els guardava en el teu nom, el que tu m'has donat. He vetllat per ells i no se n'ha perdut ni un de sol, fora del qui s'havia de perdre, perquè es complís el que diu l'Escriptura. Però ara vinc a tu, i mentre encara sóc al món dic tot això, perquè ells tinguin també la meua joia, una joia completa. Jo els he confiat la teua paraula.

Pare, vull que els qui m'has confiat estiguin amb mi allà on jo estic i vegin la meua glòria, la glòria que m'has donat perquè m'estimaves des d'abans de crear el món. Pare bo, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut, i ells han reconegut que tu m'has enviat. Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui.

➤ Silenci

➤ Salm 29

Amb quin goig t'exalço, Senyor!
M'has tret a flor d'aigua quan m'ofegava
i no has permès que se n'alegrin els enemics.

Senyor, Déu meu,
vaig cridar auxili i em vas guarir.
Senyor, m'has arrencat de la terra dels morts;
quan ja m'hi enfonsava, m'has tornat a la vida.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu,
enaltiu-lo recordant que ell és sant.
El seu rigor dura un instant;
el seu favor, tota la vida.

Cap al tard tot eren plors,
l'endemà són crits de joia.
Jo pensava, quan em veia segur:
«No cauré mai.»

Tu, Senyor, m'afavories
i em mantenes en un cim inexpugnable;
però, quan vas amagar la mirada,
vaig quedar trasbalsat.

He clamat a tu, Senyor,
he suplicat al meu sobirà:
«Què hi guanyaràs que perdi la vida
i baixi a la fossa?

¿És la pols que et lloarà,

que proclamarà que ets fidel?
Escolta, Senyor, compadeix-te de mi;
ajuda'm, Senyor!»

Has mudat en danses els meus planys,
m'has tret el dol i m'has vestit de festa.
Per això el meu cor et cantarà; no callaré.
Senyor, Déu meu, et lloaré per sempre.

Glòria al Pare...

➤ Salm 89

Senyor, al llarg de tots els segles
has estat el nostre recer.
Abans que naixessin les muntanyes,
abans que infantessis la terra i el món,
des de sempre i per sempre tu ets Déu.

Tu fas tornar els homes a la pols dient-los:
«Torneu-vos-en, fills d'Adam.»
Mil anys als teus ulls
són com un dia que ja ha passat,
com el relleu d'una guàrdia de nit.

T'emportes els homes com si fossin un son;
al matí s'espiguen com l'herba,
com l'herba que s'espiga i floreix,
però al vespre es marceix i s'asseca.

Com ens ha consumit el teu rigor!
La teva fúria ens té trastornats.
Has estès al teu davant les nostres culpes,
ens treus els secrets a plena llum.

Passem els dies sota el pes del teu enuig,
consumim els anys com un sospir.
Ni que visquéssim setanta anys,
i els més forts fins a vuitanta,

al capdavall són de fatigues inútils,
s'escolen de pressa, i passem volant.

¿Qui pot amidar un rigor tan vehement?
Qui més et coneix, més l'ha de sofrir!
Ensenya'ns a comptar els nostres dies
per a adquirir la saviesa del cor.

Calma't, Senyor, què esperes?
Sigues pacient amb els teus servents.
Que cada matí ens sacii el teu amor,
i ho celebrarem amb goig tota la vida.

Dóna'ns tants dies d'alegria
com ens n'has donat d'afflicció,
tants anys de joia com n'hem vist de penes.

Que els teus servents puguin veure la teva obra,
i els seus fills, la teva glòria.
Que la tendresa del Senyor, el nostre Déu,
reposi damunt nostre.

Referma l'obra de les nostres mans;
sí, dóna-li fermesa.

Glòria al Pare...

➤ De la primera carta de sant Joan

(1Jn 1,1-5)

Us anunciem allò que existia des del principi, allò que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat, que hem tocat amb les nostres mans.

Us parlem del qui és la Paraula de la vida, ja que la vida s'ha manifestat: nosaltres l'hem vist i en donem testimoni, i us anunciem el qui és la vida eterna, que estava amb el Pare i se'ns ha manifestat.

A vosaltres, doncs, us anunciem allò que hem vist i sentit, perquè també vosaltres tingueu comunió amb nosaltres, que estem en comunió amb el Pare i amb el seu Fill Jesucrist.

Us escrivim tot això perquè la vostra joia sigui completa.

El missatge que hem sentit de Jesucrist i que us anunciem és aquest: Déu és llum, i en ell no hi ha foscor de cap mena.

➤ Silenci

➤ Càntic de Maria

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran
benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:

dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.

Ompli de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare...

➤ Cant

*De vós naixerà, oh Maria,
el Fill etern de Déu.*

1. Déu ha beneït la terra santa,
deslliura el seu poble d'Israel.

2. Per treure'ns de mort i de tenebres,
com llum ens visita des del cel.

3. Sou vós beneïda entre les dones,
pel fruit beneït que ens donareu.

4. Exalta el Senyor l'ànima meva,
i el meu esperit gaudeix en Déu.

➤ Parenostre

➤ Oració i Benedicció

Preguem.

Oh Déu, que d'una manera admirable creàreu la dignitat de la naturalesa humana i d'una manera encara més admirable l'heu restaurada;

Feu que participem de la divinitat d'aquell que es dignà a compartir la nostra condició humana.

Ell, que amb vós viu i regna...

➤ Cant final

1. Tota la terra espera el Salvador
i el solc obert la paraula del Senyor;
món de lluita i de penes, que vol llibertat,
reclama justícia i cerca veritat.

2. Diu el profeta al poble d'Israel:
de mare verge ens vindrà l'Emmanuel,
serà "Déu amb nosaltres", i el nostre germà;
amb Ell l'esperança al món retornarà.

3. Si el pas se'ns barra, camins hem d'esbrossar,
valls i muntanyes ens cal anivellar.
Si el Senyor ve a nosaltres, anem-lo a trobar,
portals i finestres obrim de bat a bat.

4. A l'establia Jesús bé el recordem
però és entre els homes allà on el trobarem,
i vivim esperant-lo perquè ha de tornar,
quan vingui a buscar-nos, la Vida cantarà.

**Parròquia de Montserrat de Torelló,
14 de desembre de 2011**